

Vestrup greb ham igen med et kraftigt Tag i Skuldren, men det var ikke muligt at skille Mand og Kone ad. Fru Maja havde faaet fat i Jørgens ene Øre, og nu tumlede de begge mod Bordet med en saadan Kraft, at Lampen paa et hængende Haar var gaaet overende. Nogle Glas væltede og rullede ned paa Gulvet, mens Indholdet flød henad Bordet.

Frants Møller stod flegmatisk med Hænderne i Lommerne og saae til; men Frøken Susse løb forvildet omkring i Stuen og raabte paa Politi.

Pludselig hørte man en Barnestemme. Ægtefolkenes lille seksaars Pige, der havde ligget og sovet inde i Sengerummet ved Siden af, var bleven vækket af Spektaklet og stod nu henne foran Forhænget i sin halvsnavsede Natkjole. Blændet af Lyset holdt hun Hænderne op for Øjnene og sagde søvndrukken:

„Hvad er 'et, I laver herinde?“

Lyden af hendes Stemme skilte endelig Ægteparret ad. Fru Maja foer hen til Barnet, tog hende i Armen og førte hende med sig ind i Kammeret, idet hun trak Forhænget til bag dem.

Ogsaa Jørgen kom til sig selv. Med et skulende Udtryk saae han omkring paa de andre, og da han opdagede Mads Vestrups fremmede Skikkelse, vendte han sig skamfuld bort.

„Gaa!“ sagde han. — „Gaa allesammen!“

Mens Gæsterne tog deres Tøj paa, blev han staaende ved Bordet uden at se op og uden at tale. Han besvarede heller ikke deres Godnat.

Henne ved Døren holdt Mads Vestrup tykke Møller tilbage og spurgte sagte, om det ogsaa gik an at lade de to ophidsede Mennesker blive alene. Men Møller beroligede ham, og da de var kommen udenfor, sagde han:

„Om fem Minutter sidder de med hinanden om Halsen og græder Spande fulde af Angertaarer. Det er et vammelt Syn. Lad os bare komme væk!“

Nede paa Gaden tog Frøken Susse sin Ven under Armen. Da Mads Vestrup paa Landboernes Vis vilde gaa ud paa Kørebanen, trak hun ogsaa ham til sig for at kunne støtte sig til ham med den anden Arm, og saa betuttet Mads Vestrup i første Øje-